

ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Αριθμ. Απόφασης

251/2004

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ

Αποτελούμενο από τους Δικαστές Ανδρέα Κράνη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Δέσποινα Ρασιδάκη, Πρωτοδίκη, Φωτεινή Καρανικόλα, Πρωτοδίκη-Εισηγήτρια και από τη Γραμματέα Φωτεινή Καραγιάννη.

Συνεδρίασε δημόσια στην ακροατήρια του στις 10.09.2004, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Μεχμέτ Ουγιανίκ ή Μπέκκη του Φεβζή, κατοίκου Ρόδου (Παπανικολάου 17), ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου, Ιωάννη Χαρίτου.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) Ιωάννη Μανουσέλη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Ρόδου, 2) Χρήστου Πινίκα του Εμμανούλη, 3) Πάρασκευής, συζ. Χρήστου Πινίκα και 4) Ρόζας-Μαρίας Πινίκα του Χρήστου, νομίμως εκπροσωπούμενης από τους γονείς της, ήτοι 2^ο και 3^η των εναγομένων, ως ασκούντων από κοινού τη γονική μέριμνα και για λογαριασμό του ως άνω ανηλίκου τέκνου τους, κατοίκων Αρχαγγέλου Ρόδου, εκ των οποίων, ο μεν 1^{ος} δεν εμφανίσθηκε κατά την εκφώνηση της υποθέσεως από το πινάκιο ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο οι δε λοιποί παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου τους δικηγόρου Ευάγγελου

Χριστοδούλου.

Ο ενάγων άσκησε την από 14-02-2002 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, με αριθμό εκθ. καταθ. 98/15-02-2002, η συζήτηση της οποίας ορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 15.05.2003 και μετ' ανάβολή για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

ΟΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Από την υπ' 10.970/08.03.2002 έκθεση επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Ρόδου, Μαρίας Μανωλά-Τσιγαρίδα, που επικαλείται και προσκομίζει νόμιμα ο ενάγων, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο της 15.05.2003 επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στον πρώτο εναγόμενο κατά την οποία η συζήτηση της υπόθεσής αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο. Ο τελευταίος όμως, κατά την ως άνω δικάσιμο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε από το οικείο πινάκιο, δεν εμφανίσθηκε και συνεπώς, ενόψει του ότι η αναβολή της συζήτησής και η έγγραφη της υπόθεσης στο πινάκιο θεωρείται ως κλήτευση προς όλους τους διαδίκους, πρέπει να δικαστεί ερήμην (άρθρο 226 παρ. 4 ΚΠολΔ). Το Δικαστήριο, ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης αν ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (άρθρο 270 παρ. 1 εδαφ. ε' ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του ν. 2915/2002).

Από τη διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ προκύπτει ότι προϋποθέσεις της υποχρεώσεως για αποζημίωση από αδικοπραξία είναι: 1) παράνομη πράξη ή παράλειψη, 2) υπαιτιότητα, η οποία υπάρχει και στην περίπτωση της αμέλειας του παρανόμως πράξαντος ή παραλείψαντος, 3) επέλευση ζημίας και 4) αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της πράξεως ή παραλείψεως και της

ζημίας, η οποία υπάρχει και όταν η παράνομη συμπεριφορά του υπόχρεου ήταν, συμφώνως προς τα διδάγματα της κοινής πείρας, δηλαδή κατά τη συνηθισμένη και κανονική πορεία των πραγμάτων, ικανή να επιφέρει τη ζημία και την επέφερε στη συγκεκριμένη περίπτωση (ΑΠ 1107/2002, ΕλλΔνη 45, 85). Εξάλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 111 παρ. 2, 118 παρ. 4, 216 ΚΠολΔ, 914, 297, 298 ΑΚ, προκύπτει ότι στην αγωγή προς αποζημίωση από αδικοππραξία, για την πληρότητα του δικογράφου πρέπει να αναφέρονται τα περιστατικά εκείνα που συνιστούν την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγομένου. Η συμπεριφορά αυτή μπορεί να συνίσταται όχι μόνο σε θετική πράξη, αλλά και σε παράλειψη, εφόσον εκείνος που υπέπεσε στην παράλειψη ήταν υποχρεωμένος σε πράξη από το νόμο, τη δικαιοπραξία ή από την καλή κατά την κρατούσα κοινωνική αντίληψη. Πρέπει ακόμη να αναφέρονται, τα γεγονότα που δικαιολογούν την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της συμπεριφοράς και της ζημίας που επήλθε στον ενάγοντα, καθώς και τα στοιχεία εκείνα που προσδιορίζουν τη θετική και αποθετική του ζημία του ενάγοντα (ΑΠ 1676/2001, ΕλλΔνη 45, 83). Περαιτέρω κατά τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 216 ΚΠολΔ η αγωγή εκτός από τα στοιχεία που ορίζονται στα άρθρα 118 και 117 πρέπει να περιέχει σαφή έκθεση των γεγονότων που τη θεμελιώνουν σύμφωνα με το νόμο και δικαιολογούν την άσκησή της από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου. Διαφορετικά η αγωγή είναι αόριστη. Η αοριστία δε αυτής, δεν μπορεί να θεραπευτεί ούτε με τις προτάσεις ούτε με παραπομπή σε άλλο στο περιεχόμενο άλλου εγγράφου, ούτε μπορεί να γίνει σε αυτή επιφύλαξη διόρθωσης ή συμπλήρωσης από την προσαγωγή ή εκτίμηση των αποδείξεων, διότι αυτό αντίκειται στις διατάξεις για την προδικασία του άρθρου 111 ΚΠολΔ, των οποίων η τήρηση ερευνάται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο. Αν δε το δικαστήριο δεν απορρίπτει την αγωγή, αν και το δικόγραφό της σε ό,τι αφορά την έκθεση των πραγματικών περιστατικών που απαρτίζουν την ιστορική αιτία, είναι αόριστο, αλλά προβαίνει στην κατ' ουσία εξέτασή της παράλείπει κατά παράβαση της άνω διατάξεως του άρθρου 216 ΚΠολΔ να κηρύξει ακυρότητα του δικογράφου ιδρύεται δε ο λόγος αναιρέσεως από τον αριθμ. 14 του άρθρου 559 ΚΠολΔ (ΑΠ 1056/2002 ΕλλΔνη 2004, 84). Τέλος, σύμφωνα με την κρατούσα άποψη, η συμπλήρωση ουσιωδών γεγονότων, τα οποία λείπουν από την αγωγή, με

τις προτάσεις του εναγομένου, δεν συμπληρώνουν την αοριστία της αγωγής ούτε θεραπεύουν το δικονομικό ελάττωμα (ΑΠ 457/1989 Δ 1990. 180,)

Στην προκειμένη περίπτωση, ο ενάγων με την υπό κρίση αγωγή του, ισχυρίζεται ότι την 26.03.1999 συνήψε με τον πρώτο των εναγομένων το υπ' αριθμ. 20212/1999 προσύμφωνο αγοραπωλησίας, με το οποίο ο τελευταίος ανέλαβε την υποχρέωση να του μεταβιβάσει κατά κυριότητα ένα ημιτελές ισόγειο κατάστημα, υπό στοιχ. Π2, εμβαδού 160 τ.μ., έναντι τιμήματος 29.347,03 Ευρώ. Ότι ο ενάγων εξόφλησε ολοσχερώς το ανωτέρω συμφωνηθέν τίμημα, καταβάλλοντας επιπλέον και το ποσό των 2.934,70 Ευρώ, ως αρραβώνα και παρέλαβε το ανωτέρω κατάστημα. Ότι κατέβαλλε συνολικά το ποσό των 20.844 Ευρώ, για την αποπεράτωση του εν λόγω ακινήτου, το οποίο στη συνέχεια εκμίσθωσε, δυνάμει του από 27.04.1999 ιδιωτικού συμφωνητικού, στον Κωνσταντίνο Καραγιώργη, για διάστημα πέντε ετών περίπου, ήτοι από τον Ιούνιο του 1999 έως την 30.04.2004, έναντι ετησίου μισθώματός 2.935 Ευρώ. Ότι με την από 22.01.2001 εξώδικη δήλωση, οι εναγόμενοι του κοινοποίησαν το υπ' αριθμ. 2038/31.12.1993 συμβόλαιο της Συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη-Κολλίγρη, το οποίο κατήρτισαν από κοινού ενεργούντες και το οποίο έχει μεταγραφεί στα Κτηματολογικά βιβλία στο όνομα της αγοράστριας. Ότι εξαιτίας της ανωτέρω αδικοπρακτικής συμπεριφοράς των εναγομένων εναντίον του, η οποία συνιστά απάτη, έχει υποστεί ζημία, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να υποχρεωθούν οι τελευταίοι να του καταβάλλουν το ποσό των 91.816 Ευρώ, ως θετική και αποθετική ζημία καθώς και το ποσό των 58.694 Ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Επίσης ζητεί να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινώς εκτελεστή, να απαγγελθεί σε βάρος των εναγομένων προσωπική κράτηση διάρκειας ενός έτους, ως μέσο εκτέλεσης της απόφασης που θα εκδοθεί και να καταδικασθούν οι εναγόμενοι στα δικαστικά του έξοδα. Με το περιεχόμενο αυτό και αίτημα η υπό κρίση αγωγή είναι παντελώς αόριστη και ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, διότι δεν εκτίθενται με σαφήνεια και ακρίβεια τα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά των εναγομένων, καθώς και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ αυτής και της επελθούσης στον ενάγοντα ζημίας και επομένως δεν υπάρχει σαφής έκθεση των γεγονότων που τη θεμελιώνουν σύμφωνα με το νόμο και δικαιολογούν την άσκησή της από τον

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ενάγοντα κατά των εναγομένων. Αντίθετα ο ενάγων αναφέρεται γενικά και αόριστα στην κατάρτιση εκ μέρους των εναγομένων ενός οριστικού συμβολαίου, χωρίς να διευκρινίζει ποιο ήταν το αντικείμενο του συμβολαίου αυτού, με ποια ιδιότητα συμβάλλονταν οι εναγόμενοι σ' αυτό και με ποιο τρόπο η συμπεριφορά τους αυτή συνιστά απάτη εις βάρος του. Η αοριστία δε αυτή του δικογράφου, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα στην ως άνω μείζονα σκέψη, δεν είναι δυνατόν να θεραπευθεί ούτε από τα αποδεικτικά μέσα που επικαλείται με τις προτάσεις του και προσκομίζει ο ενάγων ούτε όμως και από τα γεγονότα που ιστορούν στις προτάσεις τους ο 2^{ος}, η 3^η και η 4^η των εναγομένων. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η υπό κρίση αγωγή, ως απαράδεκτη, λόγω της αοριστίας της. Ακόμη, για την περίπτωση που ο 1^{ος} εναγόμενος θα ασκήσει κατά της αποφάσεως αυτής το ένδικο μέσο της ανακοπής ερημοδικίας πρέπει να οριστεί σε βάρος του το νόμιμο παράβολο, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό (άρθρα 501, 505 παρ. 2, ΚΠολΔ). Επίσης πρέπει να καταδικασθεί ο ενάγων στα δικαστικά έξοδα του 2^{ου}, 3^{ης} και 4^{ης} των εναγομένων λόγω της ήττας του στην παρούσα δίκη (άρθρο 176 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό, ενώ δεν επιδικάζονται δικαστικά έξοδα για τον 1^ο εναγόμενο, διότι ο τελευταίος δικάστηκε ερήμην και δεν υποβλήθηκε σε έξοδα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

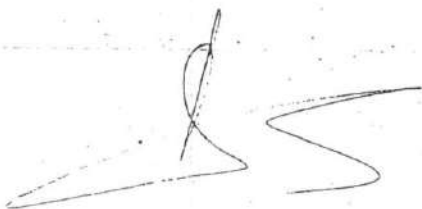
ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του 1^{ου} εναγομένου και αντιμέτωπα των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα του 2^{ου}, 3^{ης} και 4^{ης} των εναγομένων, τα οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων (500) Ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε την 3^η Νοεμβρίου 2004 και δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στη Ρόδο, την 09-11-2004, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

